

da se človek čuti katoličana med bratskimi narodnostmi, kjer vlada dejanska pravičnost.

Gospodarske stvari.

Škoda po toči.

Na večih krajih smo letos že imeli točo in škoda je veliko naredila. Za letos je po vinogradih, katere je hudo zadela, sama obrala pa tudi v sadunosnikih ne bode se v jeseni treba dolgo muditi, kjer so imeli točo. Kar je pa še najhuje, je to, da je pokazala že za prihodnje leto les in ne bodi ondi ne veliko branja ne sadja.

Nekaj pa se da tudi v tej nesreči še pomagati, to pa, ako se ravna z lesom, kakor njegovi naravi ugaja. Brž potem, ko je toča pobila po vinogradih ali sadunosnikih, naj se pusti les, kakor je; naj se ne reže, ampak počaka se naj, da les na novo požene. Kedar se je to izgodilo, naj se pogleda, koliko poganjkov in kje se jih je nastavilo. Tedaj pa se odrežejo vsi taki, ki ne stojé na pravem kraji in vse rozge, ki jih ni treba za drugo leto.

Da se rozge lepo razvijajo, zato je treba gotovih snovi, ki jih vleče trs iz zemlje. Ker pa je bilo teh snovi že za prve, po toči oškodovane rozge več treba, zato jih sedaj za nove rozge trta ne more več v toliki meri dobiti iz zemlje ter jih tedaj ni v novih rozgah, ali pa jih pride vsaj premalo vanje. Iz tega pa prihaja to, da se les, če je preveč rozg, ne razvije do cela in tudi ne dozori, kakor mu je treba. Potem pa še se ne nastavi toliko cvetnih popkov, nekaj, kar se izgodéva že letos za cvetenje, ki bode v prihodnjem letu. Zato tedaj ne sme se pustiti veliko rozg na trsu, po toči oškodovanem.

Na sadnem drevju se iz početka tudi naj nič ne reže, če ni vihar česa polomil. Skorija na deblu in na vejah, če je oškodovana, pa se naj namaže z zmesjo iz ilovice in kravjeku, na debelo in brž, ko je mogoče. Sicer bi se nežne celice, iz katerih se dela skorija, v solnici posušile in skorija bi se se pokvarila. Da maža ne odpade, naj se pokrije s kako cunjó.

Sejmovi. Dne 24. julija v Gradci. Dne 25. julija v Kozjem, v Lipnici, v Ormožišah, v Slov. Bistrici in v Gornjem gradu. Dne 27. julija v Framu, v Ormoži, v Šmartinu pri Vurberku in na Teharji. Dne 29. julija v Imenem (za svinje.) Dne 30. julija v Kostivnici. Dne 31. julija v Konjicah, v Dolu in v Marenbergu.

Dopisi.

Od Hudine. (Zborovanje) „Biti slovenske krvi bodi Slovencu ponos“ spoznavajo zmirom bolj ob Hudini stanujoči kmeti. To je

pokazala druga nedelja t. m. dne 12. julija. „Podružnica sv. Cirila in Metoda Škofljevaška“ sklicala je, kakor je naznanil „Slov. Gosp.“ svoj letni, tako rekoč prvi pravi svoj shod. I kljub slabemu vremenu se je kar trlo ljudstvo pri Varožniku na Ljubečni. Počastili so nas slanca, „Celjski Sokol“. Tudi Vitanje in Tiharje je bilo zastopano. In Vojničanov je bilo toliko, da si se nehoté moral vprašati, kje še nemčurji, ker Nemcev tako ne šteje vojniški trg — nobenega med svoje. Vlč. g. kanoničar dr. Gregorec je v slavnostnem govoru opozarjal na vse, kar sta za naše očete, naše prednike storila sv. brata Ciril in Metod. Razložil je pomen in namen cele družbe. Spomnil je pa tudi vse na znano bratovščino, naj tudi verniki govorijo, da bo enkrat, kar želi vsak katoličan in posebno še Slovan, le „eden hlev in eden pastir“. Na to še je govoril g. Draž Hribar iz Celja o posebnem namenu družbe, na kar se je volil odbor ves enoglasno. Pristopil je pa udov polovico več od lani in se še zmirom oglašajo. Naj ne misli „deutsche Wacht“, d stoji na Rajni nemški, ampak slovenski Vogljan, in si kupi, ker jo oči boljše gledati kresov naočale, kateri jo obvarujejo očesne bolezni. S rotka je menda vže tako na pol oslepela, da ne vidi, kakšne reči počenjajo „nemškurji“ kakor je nedavno imenoval te spake, in če ne nemčurje imenovane, neki kmet. Zato pa Slovenci kadar nas kliče dolžnost potegniti se za svoj rod, stojmo skupaj, kakor eden mož — in zmagajmo naša. Škofljevaščanom pa vsa čast, da so zavili vrat nemčurškemu zmaju in z bistriščelom stopili na dan ko stražniki slovenski reči ob Hudini!

Od Savinje. (Letinja, kresovi, mladenci, občina.) Letinja je hvala Bogu pri nas povsem prav dobra, le vinske gorice Gotoveljske in pa večino Šenpeterske občine je dne 5. julija toča do dobra pobila, Bog nas varuj hudega tako zelo dobri letinji! Kar se tiče narodnega vzbujenja v naši dolini, ono napreduje, kar je hvale v redno, na predvečer naših slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda videlo se je tudi pri nas precej kresov, a pri resnici smem reči, najveličastnejši bil je mladenci pri Gotovljah, katerega so gotovo z dobro stvar vneti Gotoveljski fantje zažgal. Hvalo moram tu izreči o napredku Gotoveljskih fantov, od katerih naj bi si za izgled vzeli v mladenci Savinjske doline in smem reči, celeg slovenskega Štajarja. Če povprašam, od kod so neki bili ti fanti na tem ali onem zborovanju tega in tega društva? Odgovor: iz Gotovelj. Če prizvedujem dalje, od kod so ti fanti, ljudje so tako pravilno lepe narodne pesmi popevali. Odgovor, iz Gotovelj! In kje so si ravno fantje ustanovili čez vse koristno kmetijsko društvo

V Gotovljah, z eno besedo, v vsaki reči se vidi vzbujanje. Dobro. Zdaj pojdiva malo dalje in oglejva si tudi nekoliko Gotoveljski občinski zastop ali žal, kaj najdeva tu? Na enkrat iz lepe tihe slovenske vasi, kakor bi prišla tje kam v sredo Nemčije, celo nemške pečate, popolnoma nemško uradovanje in še več takšnega, in kdo je temu kriv? Nezavedni župan a upamo tudi tu na gotovo spremembo, če ne, drugokrat več o tem. Tudi nemčurska trdnjava, kakor jo imenuje Celjska tetka v Št. Petru začela je razpadati, želimo ji srečen konec, kar Bog daj! Imel bi še dokaj zanimivega povedati iz naše dolinice a naj zadostuje za danes drugokrat več!

D. A. S.

Iz Vitanja. (Napredek.) „Svaka sila do vremena“, pravi neka hrvaška prislovica. Resnice tega prigovora so se pač tudi uverili naši tržani, ki so se že od nekdaj odlikovali s svojo zagrizenostjo in nestrpnostjo proti vsemu, kar spominja na slovensko. Leta in leta so se trudili, da bi zavirali vsak razvoj narodne zavednosti v naši prostrani župniji, ter si ohranili upliv na okolico. Dosegli so res, da so dali trgu nekak nemški pečat, pa ne na svojo čast. Večina tržanov namreč govori tako zverženo in spakedrano nemščino, da vsacega pravega Nemca groza pretresa, če sliši ta barbarski jezik. Vsaki stavek pač kaže, slovenščina bi jim tekla bolj gladko, pa le-ta jim je premalo „nobel“. Nevede teptajo te uboge, zapeljane reve svoj materni jezik, s tem pa svojo lastno čast. Da bi jih kmalu srečala pamet! V okolici pa se je pričelo, hvala Bogu, daniti v zadnjih letih. Neutrudljivemu in vstrajnemu delovanju našega priljubljenega gosp. župnika, Josipa Žičkarja se izključljivo moramo zahvaliti, da se je pričelo naše krepko in vrlo ljudstvo zavedati in odpovedalo nadaljše robstvo trškim gospodom, ki nimajo srca za nas, dasiravno so se omastili s slovenskim, od našega kmeta trdo prisluženim denarjem. Ustanovila se je posojilnica, važna narodna trdnjavica, ki našim tržanom v oči peče, da je boj, ker krepko in vspešno deluje kljub vsemu rovanju od njih strani. Naš okoličan je spoznal, kje najde pravega in odkritosrčnega prijatelja, ter ve tudi ceniti njega napore in verno ga podpira v vsacem podjetju v slavo božjo ali v povzdigo veljave slovenskega jezika.

Iz Šmarija pri Jelšah. (Tatvina, tiskovine.) V noči od 27. na 28. junija zginila je pri naši okrajni sodniji v večji pisarni neka večja svota denarja. Tata še dosedaj nimajo v pesti. Nemarni lopov je tak, ki se kaj takega predrzne, gotovo pa bi bil bolje naredil, ko bi bil nemške tiskovine pobral, katerih noče nikdar zmanjkati. More biti, da se bi potem sodnijska gospoda spomnila, da je ta sodnija na slovenskih tleh in si bi petem naročila po-

trebnih slovenskih tiskovin. Skrajni čas bi bil. Tukaj imamo tudi nekega gospoda, ki kriči nad ljudstvom, ako ima z njim opraviti, kakor da bi imel celi zverinjak divjih živali izučiti. No, kaj bolj olikanega bi si bili pa že Šmarijčani zaslužili. Tako omiko ima lahko vsak dninar, brez vseh posebnih šol. Ubogo ljudstvo! Absolutizma menda ne bomo čakali? Mogoče, da v kratkem naznanim kakih izgledov, ako bo treba.

Iz Trbovelj. (Popravek.) Oziraje na § 19 tisk. postave prosim, da sprejmite v prihodnjo številko Vašega lista popravek mene zadevajočega dopisa, ki se nahaja v številki od 25. junija t. l. — Nij res, da nisem hotel podpisati nekega spričevala, podpisanega od gosp. župnika iz Trbovelj, ker je bilo slovensko in ker nimam slovenskega pečata. Da nisem podpisal, vzrok bil je temu ta, da sem izpeljave v spričevalu kot neveljavne, „vbogega dijaka“ pa ravno teh izpeljav nevednega izpoznal.* (Podpis nerazvozljiv.) župan.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Državni zbor je svoje poletno posvetovanje dokončal in v četrtek je bila zadnja seja v hiši poslancev, v ponedeljek potem pa v gosposki hiši. Kakor se misli, skliče se državni zbor meseca oktobra na novo, dotlej pa imajo gg. poslanci počitnice, in človek jim jih iz srca privošči. Predno so razšli z Dunaja, imeli so vsi klubi še male veselice „za slovo“ in če jih sodimo po govorih, ki so se slišali na njih, tedaj so vsi polni upanja, da bode v jeseni še bolje, more biti da že tudi večina v državnem zboru gotova. — Deželna razstava v Pragi je neki prav imenitna in so si jo ogledali poleg drugih tudi naši slov. državni poslanci, vzprijeli so jih Čehi prav lepo. — Z novim poslopjem za c. kr. vseučilišče v Gradcu še to leto ne bode nič, ker še niso vse priprave v redu. — Predsednik višje deželne sodnije za Štajarsko, Kranjsko in Koroško, dr. vitez Waser je šel na počitnice in pravi se, da se ne vrne več v svojo službo. Z njim izgubijo nemški liberalci močno podporo, posebej pa še judje. — V Škocijanah na Koroškem so imeli v nedeljo shod podružnice sv. Cirila in Metoda in je bilo navdušenje navzočih kmetov veliko. Naj ostane le tudi vztrajno! — Katol. tiskovno društvo za Kranjsko hoče si lastno hišo postaviti v Ljubljani in je veselo, kako slov. gospoda, izlasti duhovščina pošilja denar za njo.

* Da izpolnimo g. županu željo, objavimo v tem njegov, kakor se vidi, nerodni popravek, a če ga dotični, katere g. župan v njem tako razžaljivo sodi, pokličejo na tožnjo klop, mi mu tega nismo krivi. Ob enem pa pristavimo, da čast. župnijski urad v Trbovljah ne stoji v nobeni zvezi z našim dopisom in razumni bralci lahko vedo, da je bilo vse resnica v njem. Ured.